

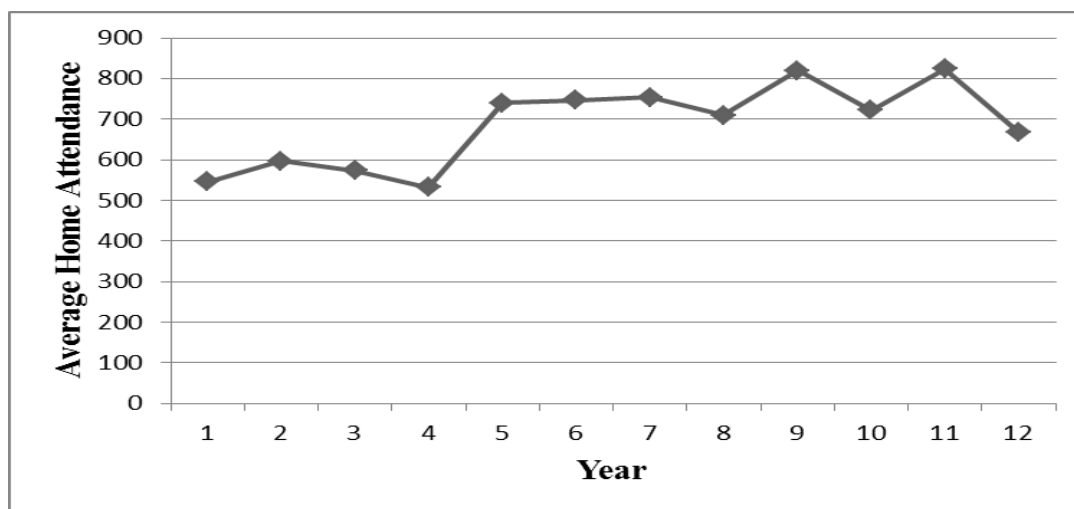
Příchody a odchody hráčů v letech 1998 – 2012 a jejich vliv na diváckou návštěvnost v MNBL

Zpracoval: Billy Crossan

Přeložil: Roman Bednář

V následujícím textu se budu zabývat důsledky, jaké mají příchody zahraničních hráčů do MNBL a na druhé straně odchody českých hráčů do zahraničí na diváckou návštěvnost při utkáních. V porovnání s hlavními sporty, za které jsou v ČR považovány fotbal a hokej, je divácká návštěvnost při basketbalových utkáních nízká. I přes to návštěvnost při basketbalových utkáních v průběhu let 1998-2010 vzrostla a byla tak významným elementem pro vzestup basketbalu v celkovém sportovním povědomí. Divácká návštěvnost je současně jedním z nejhlavnějších faktorů, který ovlivňuje volbu sportu u mladých sportovců. Stejně tak je jedním z nejhlavnějších faktorů pro sponzory při volbě partnerské spolupráce s klubem. V průběhu let 1998 – 2007 průměrná divácká návštěvnost v lize vzrostla z 547 diváků na 824 diváků na jedno domácí utkání. Jedná se tak o 35% nárůst.

Průměrná divácká návštěva na domácí utkání

Jak bylo uvedeno v předchozím článku (*Čeští hráči v zahraničních soutěžích, zahraničních hráči v MNBL v letech 1998 – 2012 – pozn. redakce*) počet zahraničních hráčů v českých soutěžích také dramaticky vzrostl mezi lety 1998 a 2010 z 11 na 54. Faktorů ovlivňujících diváckou návštěvnost je velké množství a bylo by proto naivní tvrdit, že za nárůstem divácké návštěvnosti je pouze vyšší počet zahraničních hráčů v soutěži. Průměrná návštěvnost v Mattoni NBL byla nejvýrazněji ovlivňována tím, který tým z Mattoni NBL sestoupil, resp. do ní v jednotlivých letech postoupil. Proto je nutné se pokusit oddělit efekt, který mohou mít zahraniční hráči na diváckou návštěvnost jednotlivých týmů.

Před tím, než se pokusíme oddělit efekt zahraničních hráčů na návštěvnost v MNBL, je třeba zmínit několik poznámek o odchodu českých hráčů – „hvězd“, na diváckou návštěvnost. V průběhu let trvání studie se počet českých hráčů, kteří nastupovali v zahraničních soutěžích, zvýšil z 11 na více než 100 v roce 2009. Tento znatelný odliv českých hráčů byl průběžně nahrazován zahraničními hráči, jak jejich počet stoupal z 5% z celkového počtu hráčů v soutěži v roce 1998, na 25% v roce 2010. V hlavních sportech byl odliv domácích hráčů a jejich nahrazení zahraničními hráči široce zkoumán a byl zjištěn a potvrzen pokles popularity a zájmu o sport v jednotlivých zemích, ve kterých k tomuto jevu došlo. Oproti tomu, zaznamenaná data v českém basketbalu ukazují, pravděpodobně proto že basketbal není hlavní sport v ČR, opačný trend. Čeští diváci a fanoušci v průběhu let nacházejí cestu na basketbal ve vyšších a vyšších počtech, i přes to, že v nejvyšší domácí soutěži mohou na palubovkách vidět méně českých hráčů. To může být částečně vysvětlováno i tím, že v letech kdy hrál některý z českých hráčů v NBA a nebo se o této možnosti jen diskutovalo, (v případě Jana Veselého v roce 2010) pokrývala média tyto hráče a dění kolem nich v podobném rozsahu v jakém pokrývala celou Mattoni NBL.

Jako součást mých rozhovorů se zástupci klubů, nezávisle na důvodech pro zařazení zahraničních hráčů do týmu, zaznívala ve shodě podobná myšlenka: „*Ted' máme možnost sledovat na palubovkách hvězdy a kvalitu hry, kterou jsme doposud vidali pouze za hranicemi*“. I proto je možné, že odchod českých hráčů do zahraničí a jejich nahrazení zahraničními hráči, je vnímáno fanoušky českého basketbalu jako celkový vzestup českého basketbalu. Fanoušci tyto průběžné změny vnímají jako pozitivní růstový trend pro ligu a sport jako takový. Samozřejmě, že i takováto interpretace má svoje hranice a omezení. Těmito omezeními se budu zabývat v jednom z mých dalších článků.

Nyní se pojdme vrátit ke specifickým dopadům působení zahraničních hráčů na diváckou návštěvnost v MNBL. Výsledky byly statisticky zpracovány a porovnávány v rámci jednotlivých týmů a mezi nimi v průběhu 12ti let trvání studie. Meziročně v rámci jednoho týmu, byl dopad zařazení zahraničního hráče do týmu zanedbatelný. Oproti tomu, dopad na diváckou návštěvnost roste, pokud zahraniční hráč v týmu působí více jak jednu sezónu, nebo do týmu přestoupí z jiného týmu české soutěže. Tento efekt byl pozorován při návštěvnosti na domácí tak venkovní utkání. Meziroční srovnání mezi týmy vykazuje přímou souvislost mezi počtem zahraničních hráčů a množstvím diváků v hledišti. Týmy s větším počtem zahraničních hráčů do hlediště přitáhly výrazně větší množství fanoušků. Na tomto místě je nutné podotknout, že větší počet zahraničních hráčů souvisí i velikostí rozpočtu týmu a následně také s postavením týmu v soutěži. Tyto skutečnosti je třeba mít na zřeteli.

Použitím „Path analysis“ (* *Ve statistice používaná metoda pro popsání přímých závislostí mezi určitým počtem závislostí proměnných (pozn. překladatele)*) v porovnání prostředků jednotlivých týmů a její následné vyhodnocení, mi umožňuje přesněji vyjádřit několik významných vztahů. Meziroční zlepšení postavení v soutěži o jedno místo znamenalo o 54 více diváků na domácí utkání. Mezi týmy, které byly sledovány, znamenal každý další zahraniční hráč o 69,5 více diváků na utkání. V případě, že se jednalo o hráče mimo EU, počet diváků na domácí utkání vzrostl o 84. Také jsem zaznamenal silný vztah mezi

přítomností zahraničního hráče a celkovým umístěním týmu. Mezi sledovanými týmy se přínos zahraničního hráče mimo Evropskou unii mohl vyjádřit zlepšením postavení v soutěži o 1,2 místa celkově. Zlepšení postavení v soutěži vztahované na počet zahraničních hráčů celkově lze vyjádřit zlepšením postavení týmu o 0,9 místa celkově.

Použití bivariantní regresivní analýzy umožnilo porovnání, ze kterého vyplývá, že navýšení rozpočtu týmu o 1 mil. CZK znamená nárůst návštěvnosti o 6 diváků a meziroční zlepšení postavení v soutěži o 0,26 místa resp. , že navýšením rozpočtu o 4 mil CZK znamená meziroční posun v soutěži o 1 místo. Když se následně rozpočet týmu porovnal s čísly o složení týmu, použitím regresivní analýzy, odpovídal výdej rozpočtu 1 mil CZK 0,066 zahraničního hráče v týmu navíc resp. 0,037 více zahraničního hráče mimo EU. V poslední řadě uvádíme, že týmy z měst, v nichž se nehraje souběžně extraliga hokeje nebo liga fotbalu mají výrazně vyšší rozpočty.

I s ohledem na výše uvedené mohu shrnout, co se týče zahraničních hráčů, že navýšení jejich počtu jako jediný krok, nepřivádí větší počet diváků na domácí utkání v daném městě. Pokud zahraniční hráč dokáže pozvednout výkonnostní úroveň týmu v delším časovém období, jeví se tato změna v navýšení počtu diváků na utkání jako trvalá. Využití zahraničních hráčů ke zvýšení počtu fanoušků a diváků a jejich efektivní zapojení do marketingu týmu, bude podrobněji rozebráno ve čtvrtém článku této série, pojednávající o studii celkově. Předtím se ještě budu zabývat vlivem zahraničních hráčů na rozvoj mládežnických programů.

